

Co přinášejí komety

aneb

ISON -

přicházející Boží posel?

www.inspirala.cz

Lidé už po staletí vnímají komety jako „posly nebes“. Rovněž se traduje, že mají způsobit obrovské změny. Má babička mi vyprávěla, že počátkem minulého staletí se zpívalo: „Lidičky třeste se, kometa nese se!“ Tehdy se očekávala Halleyova kometa, která v roce 1910 proletěla blízko Země. Novináři té doby psali, že nebezpečné plyny z jejího ohonu mohou poškodit Zemi nebo způsobit nemoci. Nic takového se však tehdy nestalo. Dnes je známo, že Halleyova kometa k naší Zemi přilétá každých 75-76 let a její průlety a místa, kde se bude nacházet, lze vypočítat.

Když se kometa přiblíží k vnitřní části sluneční soustavy, zahřívání jejího obalu jádra Sluncem způsobí, že se jeho vnější ledové vrstvy začnou vypařovat. Takto uvolněné proudy prachu a plynu vytvoří řídkou atmosféru okolo komety, nazývanou koma neboli ohon, který v důsledku slunečního „větru“ míří směrem od Slunce. Ačkoli pevné jádro komety má průměr kolem 50 km, koma může být větší než Slunce a ohony mohou dosáhnout délky 150 milionů km nebo i více. Je-li tento ohon velký (příp. viditelný i ve dne), označuje se pak kometa jako „velká“.

Význam slova kometa astronomové odvozují od výše popisovaného slova koma. Jedno z dalších vysvětlení lze nalézt v němčině, kde kommen lze přeložit jako přicházet apod. Komety skutečně přicházejí a zase odcházejí. Mohou být přitom buď periodické, jež se opakovaně v určitých intervalech vrací k Zemi (patří mezi ně např. Halleyova kometa), nebo neperiodické, které k nám přiletí jen jednou a pak zase odletí. Posledně jmenované vzácnější komety lze poznat dle toho, že mají parabolické či hyperbolické oběžné dráhy, které je vynesou navždy mimo sluneční soustavu, a to po jediném průletu okolo Slunce.

Komety mohou být buď viditelné pouhým okem, nebo dalekohledem či dalšími prostředky. V těchto případech se vnitřní jádro komety obalí hmotností a při určité vzdálenosti od Slunce odráží jeho záření. Některé komety jsou však pro běžný zrak i všechny hmotné přístroje neviditelné. Mohou být buď přespříliš vzdálené, nebo jen ve svém jemnomotném zábalu – mezi posledně jmenované patřila i Betlémská hvězda. V některých zdrojích jsou též zmínky o „padajících hvězdách“ – záznamy o tom nalezneme třeba v Gilgamešovi, Janově Apokalypse, Knize Enoch i jinde. Nelze však přitom jednoznačně rozlišit, jestli jsou tím *m*ěněny komety, nebo bolidy, což jsou libovolné objekty, jež vytvářejí na obloze světelný jev.

Obecně se jako bolid označuje meteor, který vyvolá větší pozornost, jež nemusí vyplývat jenom z výrazné jasnosti, ale třeba ze značné délky jeho stopy na obloze apod. Bolid září v důsledku své vysoké rychlosti, přičemž se jeho hmotný obal třením o pozemskou atmosféru silně zahřívá a odpařuje. U větších bolidů může následně dojít k jednomu či více výbuchům, které těleso obvykle rozdělí na několik částí. Tento jev bývá doprovázen tlakovou vlnou a silným třeskem (explozí).

Značnou pozornost rovněž vyvolávají asteroidy, jejichž průlety kolem Země jsou v posledních měsících dost časté. Připomeňme si explozi 17 metrů velkého, shůry padajícího objektu nad Ruskem, ke které došlo letos 15. února. Koncem května proletěl kolem Země asteroid dlouhý 2,7 kilometru. Poslední zaznamenaný přes 10 metrů velký asteroid se ve vzdálenosti 105 tis. kilometrů od Země pohyboval 8. června tohoto roku. NASA a další kosmické agentury se snaží odhalovat potenciálně nebezpečné asteroidy, jež se přibližují k naší Zemi. Očekává se, že v budoucnosti nás budou ohrožovat stále více. Faktem je i to, že výše uváděné asteroidy většinou neodhalili s větším předstihem, ale buď několi dny před průletem, nebo až v okamžiku, kdy vletly do naší atmosféry.

Jak je to s kometou ISON

Tuto zvláště významnou kometu jsem vnímal už před jejím oficiálním "objevením". Cosi neobvyklého jsem začal pozorovat už od poloviny září minulého roku. Občas mnou procházely tak silné vlny energie, že jsem nemohl ani spát. Zajímavý prožitek se mi stal kolem 21. září, když jsem byl u jedněch známých na Moravě. Ze spánku mi probudila vnitřní vize - viděl jsem obrovský záblesk, jakoby přes celý horizont vybuchly miliony bílo-fialových blesků. Velmi mi to rozrušilo, a proto jsem se poté šel (ještě v noci) projít po zahradě, přičemž mi naprosto uchvátila jasná hvězda na východní obloze. Hned po návratu do Prahy jsem začal zjišťovat, co to bylo. Dle souhvězdí, v němž se na cházela, mi na hvězdárně sdělili, že šlo o JUPITER. Stále mi však vrtalo hlavou, proč tak nevídaně září. Energetické neobvyklé vjemy rovněž neustávaly. Když jsem už nevěděl, co s tím, poprosil jsem o vysvětlení pomocníky. Ti mi skrze vnitřní hlas sdělili, že je to zářením velké komety. Takže jsem kvůli tomu znova volal na hvězdárnu, kde mi potvrdili, že byla skutečně objevená nová kometa, a to právě nedaleko JUPITERA. Oficiální zprávy celého světa pak začaly šířit novinu, že v pátek 21. září 2012 se podařilo dvěma východním astronomům objevit zcela novou kometu (dle její dráhy je zřejmé, že k nám letí poprvé) s velkou jasností, které dali označení ISON. Objevili ji přibližně ve vzdálenosti 1 miliardy km od Země.

Je ovšem třeba zdůraznit, že tato kometa, přestože dříve ještě nebyla viditelná dalekohledy ani dalšími hmotnými prostředky, se v našem systému vyskytovala už mnohem déle.

Astronomové uvádějí, že hmotné záhaly komet vylétají z Oortova oblaku, což je kulovitý oblak těles na okraji naší sluneční soustavy, jež je od nás vzdálený přibližně 50 000 AU (tj. astronomických jednotek, označujících vzdálenost Země od Slunce). Přestože rychlost letu komety není konstantní, tak alespoň dle výpočtů uvedených na http://ssd.jpl.nasa.gov/sbdb.cgi?sstr=ison;orb=1;cov=0;log=0;cad=0#phys_par/, vychází, že v posledních dobách byla rychlost letu kolem 4 AU za rok. Z toho lze vypočítat, že ISON by při této rychlosti mohl teoreticky z Oortova oblaku vylétnout před více než 12000 lety (tzn. přibližně v té době, kdy se potopila Atlantida).

Počátkem minulého století musel být ISON už mnohem blíže a zaručeně uvnitř naší sluneční soustavy. Přestože nemohl být ještě viditelný dalekohledy ani dalšími hmotnými prostředky,

byl jeho vliv už zřejmě pociťovatelný. Pro jasnovidné jedince by kometa též měla být zjevně viditelná vnitřním zrakem. Obzvláště silné vjemy by měli mít hlavně v tom případě, pokud je její vnitřní jádro skutečně čistě duchovního druhu. Abd-Ru-Shin v knize Poselství Grálu v přednášce „Velká kometa“ uvádí: „Cesta hvězdy vede přímo z věčné říše do této části světa. Její jádro je naplněno mocnou duchovní silou; obaluje se hmotností a bude proto viditelná i pozemským lidem. Jistě a neúchylně jde kometa svou drahou a bude v pravou hodinu na svém místě, jak to bylo určeno již před tisíciletími.“ Vraťme se však k oficiálnímu „objevení“ komety ISON. Podle předběžných pozorování komety se jednalo o neobvykle zářivou kometu, neboť v době objevu dalekohledem byla vzdálena neuvěřitelných 6 AU (tj. za oběžnou drahou Jupitera).

Kometa ISON je zajímavá i tím, že se dráha jejího letu výrazně odlišuje od ostatních komet, které byly v posledních desetiletích pozorovány. Uvádí se, že její dráha je podobná dráze velké komety z roku 1680, kterou bylo možné pozorovat i za denního světla a jež za sebou nechávala dlouhý ohon. Je symbolické, že 333 let poté se k nám blíží další VELKÁ KOMETA!

Očima by měl být ISON dobře pozorovatelný někdy od poloviny listopadu 2013, a to na ranní obloze, kde ji za rozbřesku mají dělat společnost planety MERKUR a SATURN. Velmi důležitý bude též samotný průlet komety ISON kolem Slunce, které má minout v malé vzdálenosti (přibližně třetiny úhlového průměru Slunce), což by mělo způsobit její značnou svítivost. Předpokládá se, že překoná i magickou hranici -10 magnitudy. Podobně jasný je i Měsíc před první čtvrtí.

V prvních prosincových dnech má být na mrazivé obloze patrný za soumraku a před rozbřeskem jen chvost. Další dny ale mají ukázat kometu v celé její krásě. Ta se má navíc ještě přibližovat k Zemi, přičemž by měla prudce stoupat nad obzor. Díky tomu nemusí výrazně vadit ani Měsíc – stačí si vybrat tu část noci, kdy je Měsíc pod obzorem. Kometa může způsobit meteorický déšť. Až kometa ISON proletí kolem Země, je možné, že z prachu jejího ohonu vznikne meteorický déšť. K tomuto jevu má dle vědců dojít v lednu 2014. Avšak místo toho, aby částice v záblesku světla shořely, mají se pomalu snášet dolů k Zemi. Prachové částice se původně pohybují rychlostí přes 200 tisíc km/hod. Jakmile se však dostanou do naší atmosféry, mají se zpomalit téměř k nule. V důsledku toho prý na Zemi nebudou vidět tyto meteory padající skrze naši atmosféru. Co to s námi udělá? To nikdo neví. Kromě toho můžeme očekávat ještě další děje, vyplývající z vnitřní přitažlivosti VELKÉ KOMETY. Abd-Ru-Shin k tomu ve stejnojmenné přednášce uvádí: „Její síla bude vysávat vodu vysoko vzhůru, přinese povětrností pohromy a mnoho jiného. Země se bude otřásat, až ji obklopí její paprsky“... Proto může přitažlivost vnitřního jádra čistě duchovního druhu mimo jiné narušit gravitační rovnováhu našeho slunečního systému.

Nyní právě kometa ISON prolétává pásmem asteroidů, které se nacházejí v oblasti mezi JUPITEREM a MARSEM. Je možné, že si některé z nich přitáhne a vezme je sebou na svou misi k Zemi. Začátkem října 2013 kometa ISON proletí přes oběžnou dráhu MARSU, a pak už v cestě nebude překážet žádná z planet – poletí rovnou k Zemi. Jestliže ovšem ISON nebude sám, ale poletí s ním nějaké asteroidy, tak se můžeme dočkat i „ohně padajícího z nebes“, jak to popisují různé apokalyptické vize. Leckdy se v této souvislosti píše o „padajících hvězdách“. Podívejme se ještě na tento pojem. Význam slova hvězdy - v němčině Sternen – pochází zřejmě od strahlen, což lze přeložit jako zářit. Je to tedy hromadný pojem pro takové objekty, které září na obloze.

Patří mezi ně jednak stálice, jako jsou třeba slunce, nacházející se v bližším či vzdálenějším vesmíru. Ty viditelně „svítí“ a během delšího časového údobí se ve většině případů zdánlivě nepohybují, čímž vytváří souhvězdí apod. Kromě toho k nim lze přiřadit i planety našeho slunečního systému, jež obíhají kolem Slunce. U planet lze „plánovat“ (tj. spočítat) kde se kdy budou nacházet (např. v jakém souhvězdí). Mezi hvězdy můžeme rovněž počítat i komety, které se přiblížily ke Slunci. Obdobně jako planety odrážejí sluneční záření, čímž dle svého druhu též září. Abd -Ru-Shin proto ve svých přednáškách uvádí: „Zářící Hvězda jest klíčem, který otvírá veliké dění v hrubohmotnosti... Obnoví všechno, neboť skrze ni se zhroutí a zřítí to, co bylo v soudu označeno k pádu!... V jejích paprscích to nyní brzy prožijete hrubohmotně!“ Zda je tímto „klíčem“ skutečně kometa ISON ještě nevíme – prozatím však splňuje základní podmínky, které o ní byly v minulosti vysloveny. V každém případě můžeme očekávat, že její vliv nezanedbatelně pocítíme a její objevení na obloze bude mnohem více, než jen divadlo pro senzacechtivé lidi.

Jak se ISON blíží

Zopakujme si, že ISON přiletěl z východu a objevili ho v souhvězdí RAKA. Následně přešel do znamení BLÍŽENCŮ, počátkem září má přejít do LVA, začátkem listopadu do PANNY, v polovině listopadu do VÁH, pak má přejít do STŘELCE a následně do ŠTÍRA. Vzdalovat se má přes znamení HADA a DRAKA, aby opět odletěl k východu. Významný zřejmě bude i průlet ISONA kolem královské hvězdy REGULUS (označuje se jako srdce znamení LVA), k němuž má dojít těsně před polovinou října (v té době se v této oblasti má nacházet i ohnivý MARS). Proto můžeme očekávat značný příliv energie živlu ohně. Připomeňme si biblické varování: „Kdo obstojí, až on se rozzáří ;? Neboť on se roznítí jako oheň tavičův...“

Vraťme se ale ještě o něco nazpět do současnosti. Koncem června má být ISON dle propočtů od Země vzdálen ještě přes 600 mil. km, koncem července 550 mil. km, koncem srpna méně než 450 mil. km, koncem září přes 300 mil. km a koncem října to už má být pod 200 mil. kilometrů.

Zajímavé je i to, jak se mění rychlost jeho přibližování k Zemi - vyplývá to nejen z působení gravitace Slunce, ale i oběhu naší Země, která v první polovině tohoto roku letí opačným směrem než kometa, ale v druhé polovině roku jí jakoby letí „naproti“. V měsíci červnu se k nám ISON přibližuje o více než milion kilometrů denně. Rychlost přibližování se pak má zvyšovat - začátkem srpna by to mělo být přes 2 a půl milionu kilometrů denně. V průběhu září téměř 4 miliony kilometrů denně a ještě více by to mělo být v říjnu - kolem 4 a půl milionu kilometrů denně!

V listopadu se přibližování zdánlivě zpomalí (nejblíže od Země bude v této době 22.11 a to přibližně 128 mil. km), koncem měsíce listopadu se od nás bude ISON dokonce trochu vzdalovat, neboť bude podlétávat oběžnou dráhu naší Země a připravovat se na oblet Slunce (obrat kolem něj má být 29.11). Začátkem prosince se ISON opět má začít přibližovat k Zemi, a to nemalou rychlostí přes 4 miliony km denně, v dalším průběhu měsíce se má přibližovat rychlostí kolem 3 milionu km denně a postupně se bude rychlost snižovat ke 2 milionům km denně. Těsně před tím, než se ISON nejvíce přiblíží k Zemi, k čemuž má dojít 27. prosince (vzdálen má být tehdy přibližně 64 mil. km), se přibližování zdánlivě zpomalí - jakoby pohyby komety Země a komety byly téměř vyrovnané. Pak se začne ISON od Země pomalu vzdalovat. Přesto bude následující dny do konce roku 2013 ještě velmi blízko. Začátkem následujícího roku by měl být ISON ještě nedaleko a teprve postupně se bude od Země vzdalovat. V polovině ledna by ISON měl od nás být vzdálen více než 100 mil. km, v

polovině února přes 200 mil. km a v polovině března přes 300 mil. kilometrů. Kolem poloviny roku 2014 by ISON měl být od Země vzdálen kolem 600 mil. kilometrů, což je přibližně tak daleko, jak je tomu v měsíci červnu roku 2013.

Co s námi udělá velká kometa?

Vraťme se nejprve k na počátku článku položené otázce: „Co přinášejí komety? ...“ Je zákonité, že do našeho slunečního systému vždy přinášejí jinorodou energii, která je takového druhu, jenž odpovídá vlastnostem okolí, z nichž kometa pochází. Pokud jádro VELKÉ KOMETY pochází z praduchovní oblasti, přinese nám zcela nezvyklé a nesmírně vysoké vibrace. Ty zřejmě snese jen ten, kdo se už dokáže „zachvívat“ v pozemsky nejvyšších vibracích, odpovídající fialové barvě. K tomu je ovšem nutná nejvyšší duchovní pohyblivost! Zjevně tedy obstojí jen ten, kdo se bude vnitřně i navenek dostatečně pohybovat.

Na otázku: Co s námi udělá velká kometa?“ nedokáže ovšem nikdo z lidí odpovědět. Můžeme jen pozorovat „znamení na nebi“ a vnímat rovněž to, co přicházející provádí s naším nitrem, jak to ovlivňuje naše rozličné duševní záhaly apod. Projevy transformace zřejmě budou znatelné i na hrubohmotném těle, které by se též mělo celkově přeměnit. Očistná síla velké komety má být rovněž značná; proto bude zřejmě docházet k rasantní očištění na všech úrovních. Pokud bychom byli duševně i tělesně zcela očištěni, pak by tyto vjemy byly zřejmě jen příjemné - můžeme přitom vnímat pocity tepla, procházejících proudů, zvýšených rotací energetických center apod.

Pokud se ovšem někdo do té doby nedokáže zbavit svých chybných postojů a stahujících zátěží minulosti (jako je ješitost, domýšlivost, zlost, závist, závislosti ad.), tak pronikavé paprsky velké komety neúprosně vypálí vše, co není v souladu s Boží vůlí. Hlavně se to projeví na disharmonických a přetěžovaných částech těla, jako je mozek, nervy, trávicí orgány, kůže apod. Zřejmě bude přibývat i šílených činů (jako je např. postřílení lidí v okolí). Budme tedy skutečně bdělí a vnímejme všechna možná ohrožení! Měli bychom se též ve svém vlastním zájmu snažit, aby naše pozemské tělo bylo pokud možno co nejzdravější a dostatečně silné. Neoslabujme se proto ani módními výstřelky, jako je třeba dlouhodobé „nejedení“ či jednostranné diety, avšak ani zbytečným rozčilováním se a zabýváním všemožnými nesmysly a špatnostmi, které lidé dělají.

Samozřejmě, že tato „velká očista“ se netýká jen našeho těla, ale i celé Země. Proto též dochází v tomto roce k tolika dříve nebyvaným přírodním katastrofám. Připomeňme si obrovské bouře v USA, které v tisku označovali jako „bílé peklo“ či tamější rozsáhlé požáry a tornáda, které doslova srovnaly se zemí celé pásy hustě obydlených území. U nás se zase nebývale vzedmuly řeky a další vodní toky. Lidé se domnívají, že až to skončí, spočítají se škody a můžeme dále dělat to, co dříve. Poučíme se však ze záplav? Při sledování rozvodněných toků jsem si uvědomil, co vše se do vody spláchlo. Nejen běžně viditelné odpadky, ale i všemožné chemikálie (pesticidy, úniky z provozů atd.). Proto by lidé měli pochopit, že povodně nejsou žádná náhoda, ale jde o zákonitou odezvu našeho špatného vztahu k vodě. Pokud ji nepřestaneme škodit a znečišťovat, bude dále docházet k takovémuto "čištění", jež budou nabývat i na intenzitě. Stoupne-li voda ještě výše, než minule, nepomůže nám ani budování protipovodňových zábran. Zbývá nám jen jediné: uznat své chyby, přestat bojovat proti přírodě a konečně se polepšit. Obecně bychom se měli připravit na to, že dění se bude v následujících měsících neustále stupňovat, přičemž se zřejmě přidají i další živly. Stačí se podívat na četnost zemětřesení, a to nejen v Turecku, Řecku či jinde ve světě, ale rovněž u nás. Dochází k nim leckdy i na místech, jež byly dříve považovány za

seizmicky stabilní. Pro vědouce by to nemělo být překvapením, neboť Abd-Ru-Shin k tomu už dávno uvedl: „Hvězda je klíčem k hrubohmotnému dění, které je bytostnými pomocníky všude připraveno.“

Co se týká doby a délky doprovodných přeměn, lze kromě okamžitých dopadů očekávat i dlouhodobé transformační přeměny. Vždyť velká kometa z roku 1680 odstartovala to, že se během následujících dvou století výrazně změnilo předchozí uspořádání ve světě, jakož i smýšlení lidí. Tyto proměny byly nutné uskutečnit před zrozením vyslance ze Světla, jež měl lidem přinést nové vědění. Ten o VELKÉ KOMETĚ dále uvádí: „Řítí se s hukotem jako posel Boží, jako svědek toho, který byl poslán, aby naplnil všesvatou vůli! ... Hvězda by přišla v tuto dobu v každém případě, aby hojností svého žáru zahrnula zemi a přitom svou mocnou duchovní silou lidstvo a zemi pozvedla do výše...“

„Pokud by lidé byli tak zralí, jak by ve svém vývoji dnes již museli být, kdyby se snažili dbát všech zákonů ve stvoření, vyvolalo by její objevení u lidí jásavé uvítání a oblažující, vděčné velebení Pána, který ji vyslal!“ Můžeme se tedy těšit na letošní slavnost Zářící hvězdy, neboť přibližně v této době nám má být kometa nejbližší! Potěšme se už nyní pohledem na nádhernou přicházející kometu ISON, která se k nám nesmírně rychle blíží!

Dle získaných podkladů i vlastního prožití článek sepsal: Vít Syrový